

[Elmquist.]

tilsigter at hjælpe. Jeg synes, det er forkert, hvis man hos disse Bygherrer vækker Forventninger om — saaledes som jeg ved, det er sket i mange Tilfælde —, at nu vedtager Rigsdagen en Lov, der vil bringe dem ud af Vanskelighederne paa en aldeles udmærket Maade. Jeg synes, det er rigtigt, at man fra Rigsdagens Side, naar man vil gennemføre en saadan Lov, baade peger paa Fordelene og Skavankerne ved den, saaledes at de, der skal bruge Loven, allerede ved dens Vedtagelse er fuldstændig klar over, hvad der bydes dem. Jeg kan, som jeg udtalte før, ikke nægte, at der efter min Mening er saa mange Skavanker knyttet til saadanne kortfristede Laan, at jeg for mit Vedkommende, hvis jeg i Stedet kunde vælge 5 pCt.s langfristede Laan, absolut vilde gøre det. Men der er altsaa Mulighed for, at Loven kan hjælpe, hvor saadanne 5 pCt.s Laan ikke kan faas, og jeg vil gerne udtale Haab om, at Forsøget vil vise sig at blive vellykket.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem (Elmquist), som talte paa Venstres Vegne, bringer mig i en vanskelig Situation, naar han spørger mig, om jeg kunde tænke mig denne lille parlamentariske Venlighed anvendt paa en saa haardhændet Maade som anført; men med mit Kendskab til det ærede Medlem overlader jeg det trygt til det ærede Medlems Takt.

Til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) skal jeg bemærke, at jeg aldrig har rejst Landet rundt og sagt, at Rentens Højde kunde holdes ens uden Hensyn til, hvad der skete i Verden, og hvordan de økonomiske Forhold i Verden laa. Jeg har heller ikke i Dag antydnet noget om, at Regeringens Politik ikke kunde øve Indflydelse paa Landets Diskonto. Det er jo ganske givet, at den Politik, der er ført siden 1932 gennem Valutacentralen, har medført, at man har kunnet holde en lavere Diskonto, end man havde kunnet, hvis man havde ført en anden Politik. Hvis man sammenligner Situationen nu med tidligere Tidens Valutasituation, vil man se, at Landets Diskonto har kunnet ligge langt lavere i disse Aar end tidligere, da man førte en anden Politik. Men det, jeg har villet sige, er, at det er fuldkommen urimeligt og meningsløst at ville lade, som om Udviklingen i de sidste 5 Maaneder med Hensyn til den Pengeknaphed og de Forhold paa Pengemarkedet, vi har her i Danmark, som man har det i andre Lande, skyldes Landets Regering.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde sagt, han var usagkyndig. Det har jeg ikke sagt et Ord om. Jeg tror, jeg kan love det ærede Medlem, at jeg vil være saa venlig over for det ærede Medlem, hvis nogen spørger, om jeg mener, han er sagkyndig, at afvise at svare derpaa. Nej, det, jeg sagde, var, at det ærede Medlems Bemærkninger i Dag var usagkyndige, og jeg føler mig overbevist om, at dette, hvis det ærede Medlem et Øjeblik gik udenfor, vilde kunne vedtages enstemmigt her i Tinget.

Elmquist: Maa jeg blot i Anledning af denne spøgefulde Diskussion mellem den højtærede Indenrigsminister og mig sige, at Ministeren fuldt ud kan stole paa mig paa det Omraade. Ministeren behøver ikke at være bange.

J. S. Foget: Jeg mindes et Møde, som den højtærede Indenrigsminister holdt i Nærheden af mit Hjem, hvor Ministeren udtalte: Vi lever i et lukket Pengemarked, og i dette lukkede Pengemarked kan vi selv bestemme Rentens Højde. Ministeren gik ved samme Møde stærkt ind for, at vi skulde have saa lav Rente som muligt. Vi staar i Dag med en Diskonto paa 5½ pCt., den største Diskonto, der findes, i hvert Fald inden for de Lande, vi med nogenlunde Rimelighed kan sammenligne os med, og Indenrigsministeren staar her og siger, at det kan Regeringen ikke gøre for. Jeg vil gerne bede Ministeren redegøre for, hvorledes han kan faa sine Udtalelser i Faarup til at rime sammen med sine Udtalelser her i Dag.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem refererede her, hvad der ofte fra det ærede Medlems Partis Side har været refereret, at jeg skulde have sagt: at i et lukket Pengemarked kunde man selv bestemme Rentens Højde. Jeg maa bede om, at ingen vil tænke sig, at jeg nogen Sinde skulde have fremsat en saa idiotisk Udtalelse. Hvis man virkelig skulde kunne bestemme Rentens Højde i et lukket Marked, gaar jeg ud fra, at man vilde sætte den om trent ved Nul. Saadan noget har jeg aldrig udtalt. Derimod har jeg udtalt, og det holder jeg selvfølgelig fast ved, at man i et lukket Marked har ganske anderledes Betingelser for at paavirke Renten. I den Anledning har jeg nævnt, at det er Anvendelsen af Valutacentralen i Stedet for banktekniske Midler, der i høj Grad har spillet en Rolle her.

I øvrigt viste det ærede Medlem ved at citere Resten af, hvad jeg udtalte den Aften;